

deres egenkapital, maksimalt bære omkostninger og tab på 1.25 mill. kr. Dette beløb må især i en periode med økonomisk afmatning anses for betænkeligt lavt.

Kravet i bank- og sparekasselovens § 21, stk. 1, om at et pengeinstituts egenkapital skal udgøre mindst 8 pct. af dets samlede gælds- og garantiforpligtelser betyder en grænse for pengeinstituttets aktivitet. I medfør af § 23 må et pengeinstitut ikke yde en kunde lån eller garantier til et så stort beløb, at dets samlede tilgodehavende hos og forpligtelser overfor den enkelte kunde overstiger 50 pct. af dets egenkapital. Disse begrænsninger er særlig mærkbare for nyetablerede pengeinstitutter, der alene har den i loven krævede mindstekapital.

Med forhøjelsen af kapitalkravet søges sikret, at tilliden til nye pengeinstitutter ikke formindskes, fordi de efter kort tids drift er i økonomiske vanskeligheder og som følge heraf må likvideres eller rekonstrueres.

5. Bestemmelserne om rekonstruktion af pengeinstitutter er søgt effektiviseret, bl. a. således, at forsøg på rekonstruktion ikke vil kunne forhales unødigt. Samtidig bringes reglerne for inddragelse af tilladelse og opløsning af sparekasser i bedre harmoni med de tilsvarende regler for banker.

6. En arbejdsgruppe har undersøgt udviklingen i pengeinstitutternes oprettelse af datterselskaber og analyseret virkningerne heraf i relation til bank- og sparekasselovgivningen og pengepolitikken. I forbindelse hermed har arbejdsgruppen udarbejdet et forslag, der har til formål at dæmme op for overflytning af bank- og sparekasservirksomhed til pengeinstitutternes datterselskaber. Hermed skabes bedre overblik over pengeinstitutternes virksomhed og opbygning og dermed styrkelse af den tilsynsmæssige og pengepolitiske kontrol. Den pågældende arbejdsgruppe bestod af repræsentanter for industriministeriet, økonomiministeriet, Danmarks Nationalbank og tilsynet med banker og sparekasser. Med hensyn til arbejdsgruppens konklusioner i detaljer henvises til den som *bilag 2* aftrykte sammenfatning af den afgivne rapport.

Lovforslaget har forinden fremsættelsen i folketinget været forelagt for Den danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Danmarks Nationalbank og tilsynet med banker og sparekasser.

Det kan endvidere nævnes, at EF-Kommissionen i september 1981 har forelagt Rådet et udkast til direktiv om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag.

Som følge af de forøgede tilsynsopgaver påregnes forslaget at medføre behov for ansættelse af to akademiske medarbejdere i tilsynet med banker og sparekasser, hvilket foruden merudgifter til lønninger vil medføre en mindre forøgelse af kontorholdsudgifterne. De hermed forbundne merudgifter for tilsynet med banker og sparekasser, som skønnes at andrage 0,3 mill. kr., dækkes ved bidrag fra de af tilsynet omfattede pengeinstitutter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at kravet om minimumskapital ved oprettelse af en bank eller en sparekasse forhøjes fra de nuværende 5 mill. kr. til 25 mill. kr.

Med hensyn til den nærmere motivering henvises til de almindelige bemærkninger.

De nye beløb vil få virkning for ethvert nyt pengeinstitut, for hvilket tilsynet med banker og sparekasser ikke inden lovens ikrafttræden har stadfæstet vedtægterne og har udstedt den i lov om banker og sparekasser foreskrevne tilladelse til at træde i virksomhed.

Bestemmelserne finder derimod ikke anvendelse for bestående banker og sparekasser, i tilfælde af fusion mellem sådanne, eller ved omdannelse af en indskydersparekasse til en garantsparekasse.

Til nr. 2 og 3

Bestemmelserne skal sikre, at forsøg på rekonstruktion ikke forhales unødigt. Samtidig ændres ordlyden af § 45 for at bringe større overensstemmelse mellem de regler om opløsning, der gælder for banker og for sparekasser.

I situationer, hvor en sparekasse på grund af tab ikke længere opfylder lovens krav til egenkapital, fastsætter tilsynet med banker og sparekasser en frist, inden for hvilken forholdet skal berigtiges. Formålet med stk. 3 er at kunne sikre, at repræsentantskabet, hvor tilsynet skønner dette ønskeligt, får en redegørelse for sparekassens økonomiske forhold, idet bestemmelsen præciserer, at i de tilfælde, hvor egenkapitalen andrager 6 pct. eller derunder, kan tilsynet foreskrive, at repræsentantskabet skal orienteres herom inden for en nærmere angiven frist.

Til nr. 4.

I stk. 1 er det fundet hensigtsmæssigt at foretage en beskrivelse af de selskabsforbindelser, hvor tilsynsmæssige og pengepolitiske årsager nødvendiggør anvendelse af konkrete bestemmelser i